

Naturalisatie van Anema, Epke en 25 anderen

MEMORIE VAN TOELICHTING

Nr. 3

Onder verwijzing voor het overige naar de ingewonnen ambtsberichten ¹⁾ ten aanzien van de verzoeken om naturalisatie van Epke Anema en 25 anderen, moge de ondergetekende het volgende aantekenen.

Met afwijking van het in de wet op het Nederlanderschap omtrent de betaling bepaalde (artikel 3, tweede lid en vijfde lid, aanhef en onder 3e), worden voor kosteloze naturalisatie voorgedragen: de verzoekers, genoemd onder 2, 7, 8, 18, 19 en 20, die als vluchteling worden aangemerkt, op grond van de gedane toezegging (vgl. de Memorie van Antwoord aan de Tweede Kamer der Staten-Generaal betreffende de Justitiebegroting voor 1962, zitting 1961—1962 — 6500, stuk nr. 10, sub 113); de verzoekers, genoemd onder 10, 12, 13, 14, 16, 21 en 22, die uit Indonesië afkomstig zijn, omdat zij door de in 1949 in Indonesië gewijzigde staatkundige verhoudingen de Nederlandse nationaliteit buiten hun wil hebben verloren. De onder 9 en 26 genoemde verzoekers, die ook als vluchteling worden aangemerkt, worden — op grond van de bovenaangehaalde toezegging — voorgedragen voor naturalisatie tegen verminderd tarief.

De onder 3, 11 en 15 genoemde gehuwde vrouwen stellen evenals hun in het wetsontwerp genoemde echtgenoten prijs op het bezit van het Nederlanderschap. Aangezien zij deze staat niet kunnen verkrijgen door het doen van een kennisgeving worden zij voor naturalisatie voorgedragen.

Onder 1 wordt genoemd de oud-Nederlander, thans Amerikaanse verzoeker, Epke Anema. Hij werd in 1900 te Welsrijp in Friesland geboren. Verzoeker emigreerde in 1929 naar de Verenigde Staten van Amerika waar hij woonde tot 1962 toen hij zich weer in Nederland vestigde. Hij werd in 1945 op zijn verzoek tot Amerikaans staatsburger genaturaliseerd. Adressant, die met een Nederlandse vrouw is gehuwd, voorziet uit eigen middelen in zijn onderhoud.

Istvan Jozsef Dobronyi, de Hongaarse verzoeker genoemd onder 2, werd in 1934 te Csicsó (Hongarije) geboren. In november 1956 vluchtte hij naar Oostenrijk en kwam kort daarop naar Nederland. Hij is hier te lande gehuwd met een eveneens uit Hongarije gevluchte landgenote. Verzoeker is werkzaam als instrumentmaker.

De onder 4 genoemde Hongaarse verzoeker Lajos Gebédi werd in 1924 te Zalau in Roemenië geboren. Adressant kwam in 1947 naar ons land, waar hij met een onderbreking van 1949 tot 1952, toen hij in Indonesië verbleef, steeds heeft gewoond. Hij is met een Nederlandse vrouw gehuwd en verdient de kost als machinebankwerker.

Onder 5 wordt voorgedragen de Duitse verzoeker Olaf Waldemar Hack, die in 1941 te Stuttgart-Bad Cannstatt in Duitsland werd geboren. Met zijn van origine Nederlandse moeder kwam hij in 1948 herwaarts. Afgezien van de periode oktober 1953 — mei 1955 is hij sedertdien hier steeds woonachtig geweest. Adressant is met een Nederlandse vrouw gehuwd en kan als eigenaar van een houtbewerkingsbedrijf op voldoende wijze in het gezinsonderhoud voorzien.

Marcelle Georgette Jalaguier wordt onder 6 genoemd. Deze Franse verzoekster woont sedert 1918 zonder onderbreking in Nederland. Ook voordien had zij van 1906 tot 1914 hier te lande verblijf gehouden. Zij is in een administratieve functie werkzaam bij de Kamer van Koophandel en Fabrieken te Zutphen.

De onder 7 genoemde Hongaarse verzoeker Istvan Jozsef Luteran werd in 1932 te Miskolc in Hongarije geboren. Hij ontvluchtte in november 1956 zijn geboorteland en kwam korte tijd later herwaarts. Sedertdien is hij hier onafgebroken woonachtig. Zijn echtgenote is Nederlandse. Als bankwerker verschaft hij zich een bestaan.

Slavko Margan, de Zuidslavische verzoeker genoemd onder 8, werd in 1930 te Crikvenica (Zuidslavië) geboren. Adressant heeft in 1957 zijn geboorteland verlaten en vestigde zich na een verblijf van ongeveer twee jaren in Frankrijk, in 1959 in Nederland. Hij was toen reeds gehuwd met een Nederlandse vrouw. Als timmerman voorziet hij in het gezinsonderhoud.

Onder 9 wordt genoemd Zoltan Mraz Petrics, in 1935 te Kelebia in Hongarije geboren en in het bezit van de Hongaarse nationaliteit. Na de opstand in zijn geboorteland in 1956 week verzoeker uit naar Luxemburg. Van daar vestigde hij zich in 1959 in Nederland. Hij is met een Nederlandse vrouw gehuwd en is werkzaam als schrijfmachinemonteur.

De onder 10 voorgedragen verzoeker Jozsef Pattiasina werd in 1891 te Booi op Ambon geboren. Adressant diende 36 jaren in het Koninklijk Nederlands-Indische Leger, laatstelijk als sergeant. Met zijn echtgenote en twee pleegkinderen, die eveneens van Indonesische afstamming zijn, kwam hij in 1951 herwaarts. Verzoeker geniet een uitkering krachtens de Algemene Ouderdomswet en krijgt een pensioenvervangende uitkering. Van de gelegenheid wordt gebruik gemaakt ten aanzien van de echtgenote de positie op het stuk van namen te regelen. Onder 12 wordt voorgedragen verzoekers meerderjarige pleegzoon — kind van een broer — die in 1942 te Moentilan in Indonesië werd geboren. Deze is werkzaam als machinepoetser bij een Nederlandse scheepvaartmaatschappij.

An Khé Que, de Chinese verzoeker genoemd onder 13, werd in 1943 te Soerabaja geboren. Hij woont sedert 1958 in Nederland. Verzoeker diende als vrijwilliger op de voet van gewoon dienstplichtige in het Nederlandse leger. Als kantoorbediende verschaft hij zich een bestaan.

Onder 14 wordt voorgedragen Julius Frederik Samola, die in 1919 te Tandjong Pinang in Indonesië werd geboren. In 1933 zijn de bepalingen voor Europeanen op hem van toepassing verklaard. Adressant diende van 1939 tot 1950 in het Koninklijk Nederlands-Indische Leger. Hij werd onderscheiden met het „Bronzen Kruis”. Na zijn ontslag was hij tot 1963 beroepsmilitair bij de Indonesische Luchtmacht. Met zijn echtgenote en kinderen kwam verzoeker in 1964 naar Nederland. Hij is als monteur en ijer in dienst bij de Koninklijke Landmacht. Naar het oordeel van de ondergetekende bestaat er voldoende aanleiding ten aanzien van verzoeker en zijn echtgenote, die geacht kunnen worden reeds in voldoende mate te zijn aangepast aan de Nederlandse samenleving, af te wijken van het in de wet op het Nederlanderschap omtrent de duur

¹⁾ De ingewonnen ambtsberichten zijn met de overige bij deze memorie van toelichting overgelegde stukken nedergelegd ter griffie, ter inzage van de leden.

van het verblijf in het Koninkrijk bepaalde (artikel 3, vijfde lid, aanhef en onder 2e).

De onder 16 genoemde verzoeker Johan Richard Sigarlaki werd in 1942 te Djakarta geboren. Van Indonesië uit vestigde hij zich in 1958 in Nieuw-Guinea en kwam hij in 1962 herwaarts. Als bankwerker heeft hij een bestaan.

Julius Carl Strammer, genoemd onder 17, werd in 1912 te Herzogenrath (Duitsland) geboren als zoon van een Hongaarse vader en een van origine Duitse moeder. De Hongaarse nationaliteit heeft verzoeker inmiddels verloren, zodat hij thans staatloos is. Met zijn toen met een Nederlander hertrouwde moeder kwam adressant in 1921 naar ons land. Van die tijd af heeft hij hier zonder onderbreking gewoond. Verzoeker is invalide en niet tot het verrichten van arbeid in staat. Hij leeft van hem toekomstige uitkeringen uit verzekeringen.

Onder 18 wordt voorgedragen Ferenc Sulyok. Verzoeker, die de Hongaarse nationaliteit bezit, werd in 1938 te Ujpest (Hongarije) geboren. Na de opstand in 1956 vluchtte adressant naar Oostenrijk, vanwaar hij zich kort daarop in Nederland vestigde. Sedertdien heeft hij steeds hier te lande gewoond. Zijn echtgenote is Nederlandse. Als monteur voorziet hij in het gezinsonderhoud.

De onder 19 genoemde Hongaarse verzoeker Laszlo Szabo werd in 1940 te Szigetszentmiklos in Hongarije geboren. Hij ontvluchtte in januari 1957 zijn geboorteland en kwam na een verblijf van enkele maanden in Zuidslavische vluchtelingenkampen in november 1957 herwaarts. Sedertdien is hij hier zonder onderbreking woonachtig. Hij is met een Nederlandse vrouw gehuwd en verdient de kost als bouwkundig tekenaar.

Gyözö Takats, genoemd onder 20, werd in 1932 te Sopron in Hongarije geboren en is in het bezit van de Hongaarse nationaliteit. Na de opstand in zijn geboorteland in november 1956 kwam verzoeker als vluchteling naar Nederland. Van die tijd af heeft hij steeds in ons land gewoond. Hij is werkzaam als ijzervlechter.

De uit Indonesië afkomstige verzoekster Christina Tomasila, genoemd onder 21, werd in 1942 te Amahoesoe op het eiland Ambon geboren. Zij verblijft sedert 1951 zonder onderbreking hier te lande. In haar onderhoud wordt voorzien.

Onder 22, 23, 24 en 25 worden voorgedragen vier uit Indonesië afkomstige kinderen, die geboren zijn uit het huwelijk van een gewezen Nederlands onderdaan-niet-Nederlander en een van origine Nederlandse vrouw. De oudste kinderen verkregen door geboorte de staat van Nederlands onderdaan en werden bij de soevereiniteitsoverdracht aan Indonesië toegescheiden; het jongste kind verkreeg de Indonesische nationaliteit door geboorte. Nadat het huwelijk van de ouders in 1953 door echtscheiding was ontbonden, kwamen de kinderen in 1958 met hun moeder naar Nederland. De moeder is inmiddels met een Nederlander hertrouwd; de vader verblijft vermoedelijk nog in Indonesië. Naar het oordeel van de ondergetekende bestaat er voldoende aanleiding aan de kinderen, die in een Nederlandse omgeving worden opgevoed, het Nederlanderschap te verlenen. Ten aanzien van drie van hen, die nog minderjarig zijn, wordt daarbij afgeweken van het in de wet op het Nederlanderschap omtrent de leeftijd bepaalde (artikel 3, vijfde lid, aanhef en onder 1e). Voor de naturalisatie wordt ook geen betaling verlangd.

Janos Toth, de verzoeker genoemd onder 26, werd in 1936 te Boedapest geboren. Hij bezit de Hongaarse nationaliteit. Adressant kwam in november 1956 als vluchteling herwaarts. Hij is met een Nederlandse vrouw gehuwd en voorziet als bedrijfsassistent in het gezinsonderhoud.

De Hongaarse verzoekers, genoemd onder 2, 3, 4, 7, 9, 18, 19, 20 en 26 en de Zuidslavische verzoeker, genoemd onder 8, zullen door de voorgestelde naturalisatie hun huidige nationaliteit niet verliezen. Ten aanzien van de overigen geldt, dat zij na hun naturalisatie niet van dubbele nationaliteit zullen zijn.

De Minister van Justitie,
SAMKALDEN.